

رمضان گران

- ◀ افطار ساده هم لاکچری شد
- ◀ دارو از دسترس خارج می‌شود؟ روایت یک ناترازی خطرناک
- ◀ بوستان کورینتو، نماد توسعه شهری و تعاملات بین‌المللی بندرعباس

افطار ساده هم لاکچری شد

عبور رمضان از جیب کارگر

سامیه طهوریان

هزینه تدارک یک سفره افطار ساده برای یک خانوار چهار نفره، در حداقل ترین حالت، به حدود ۸۰۰ هزار تومان برای هر وعده رسیده است؛ رقمی که نشان می‌دهد افطار، حتی بدون تجمل و تنوع غذایی، به یکی از پرهزینه‌ترین بخش‌های سبد معیشت خانوارها تبدیل شده است. هم‌زمانی این افزایش هزینه با تورم بالای خوراکی‌ها، فشار مضاعفی را بر دوش کارگران و حقوق‌بگیران ثابت گذاشته است.

ماه رمضان در فرهنگ ایرانی- اسلامی همواره با مفاهیمی چون سادگی، قناعت و همدلی همراه بوده است. سفره افطار، قرار بود نماد همین سادگی باشد؛ چند قلم خوراکی معمول، اندکی غذای گرم و دورهمی خانوادگی. اما واقعیت بازار در رمضان ۱۴۰۴ نشان می‌دهد حتی همین تصویر حداقلی نیز دیگر با هزینه‌ای سنگین گره خورده است. بررسی قیمت اقلام پرمصرف افطار نشان می‌دهد یک خانوار چهار نفره، برای پهن کردن یک سفره افطار ساده، باید دست‌کم ۸۰۰ هزار تومان هزینه کند؛ عددی که برای بسیاری از خانوارها، به‌ویژه دهک‌های پایین درآمدی، قابل چشم‌پوشی نیست. غذای گرم، اصلی‌ترین بخش سفره افطار محسوب می‌شود.

آش و حلیم که سال‌ها به‌عنوان غذاهای مردمی و نسبتاً ارزان شناخته می‌شدند، حالا سهم بزرگی از هزینه افطار را به خود اختصاص می‌دهند. قیمت هر کیلو حلیم ساده به‌طور میانگین حدود ۳۵۰ تا ۴۰۰ هزار تومان برآورد می‌شود و آش رشته نیز قیمتی نزدیک به

۳۰۰ تا ۳۵۰ هزار تومان دارد. این یعنی تنها با انتخاب یکی از این دو غذا برای یک وعده افطار خانوادگی، بخش عمده‌ای از هزینه ۸۰۰ هزار تومانی مصرف می‌شود. در کنار غذای اصلی، اقلامی مانند نان، پنیر و سبزی همچنان جایگاه ثابتی در سفره افطار دارند. خرید یک نان بربری و یک نان سنگک، حدود ۵۵ تا ۶۰ هزار تومان هزینه دارد. پنیر ۴۰۰ گرمی نیز قیمتی در حدود ۱۱۰ هزار تومان پیدا کرده و یک کیلو سبزی خوردن نزدیک به ۸۰ هزار تومان فروخته می‌شود. اگر این اقلام برای دو روز در نظر گرفته شوند، سهم یک وعده افطار از نان، پنیر و سبزی، حدود ۹۰ هزار تومان خواهد بود؛ رقمی که در ظاهر کوچک است، اما در کنار سایر اقلام به‌سرعت جمع می‌شود. خرما به‌عنوان نماد افطار، یکی دیگر از اقلام ثابت سفره رمضان است. قیمت یک بسته ۵۰۰ گرمی خرما حدود ۴۰۰ هزار تومان است. اگر این بسته برای کل ماه مصرف شود، سهم هر روز یک خانواده چهار نفره از خرما، حدود ۱۳ هزار تومان می‌شود؛ عددی که در مقایسه با سایر هزینه‌ها کمتر است، اما همچنان بخشی از هزینه کلی افطار را تشکیل می‌دهد. اما شاید پرحاشیه‌ترین بخش سفره افطار امسال، زولبیا و بامیه باشد. قیمت این شیرینی سنتی در بازار آزاد به حدود ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان برای هر کیلو رسیده است؛ رقمی که عملاً زولبیا و بامیه را از یک خوراکی رایج به کالایی لوکس تبدیل کرده است. برای بسیاری از خانوارها، به‌ویژه کارگران، این شیرینی دیگر جایی در سفره روزانه افطار ندارد و به خریدی مناسبی یا کاملاً حذف شده بدل شده است. اقلامی مانند چای، قند و شکر نیز اگرچه معمولاً به‌صورت ماهانه خریداری می‌شوند، اما وقتی سهم روزانه آن‌ها در سفره افطار محاسبه می‌شود، حدود ۳۰ تا ۳۵ هزار تومان به هزینه هر وعده اضافه می‌کنند. این

هزینه‌ها شاید به‌تنهایی چشمگیر نباشند، اما در کنار غذای اصلی و سایر اقلام، فشار قابل توجهی بر بودجه خانوار وارد می‌کنند. با کنار هم گذاشتن این اقلام، مشخص می‌شود که رقم ۸۰۰ هزار تومان برای یک سفره افطار ساده، نه یک برآورد اغراق‌آمیز، بلکه حداقل هزینه ممکن است. این در حالی است که این عدد تنها مربوط به یک وعده افطار است و وعده سحر نیز به این محاسبات اضافه شود، مجموع هزینه‌های غذایی ماه رمضان برای یک خانوار چهار نفره، به رقم‌های بسیار بالاتری خواهد رسید. این وضعیت در شرایطی رخ می‌دهد که براساس آمار رسمی، تورم ماهانه کشور در دی‌ماه ۱۴۰۴ حدود ۸ درصد بوده است. در این میان، تورم ماهانه گروه «خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات» به حدود ۱۴ درصد رسیده؛ رقمی که نشان می‌دهد فشار اصلی تورم، مستقیماً بر سفره مردم وارد شده است. در مقابل، تورم ماهانه گروه «کالاهای غیرخوراکی و خدمات» حدود ۴ تا ۵ درصد گزارش شده که فاصله قابل توجهی با تورم خوراکی‌ها دارد. همین اختلاف، دلیل اصلی گران شدن سفره افطار است. زمانی که خوراک، سریع‌تر و شدیدتر از سایر کالاها گران می‌شود، نخستین جایی که اثر آن دیده می‌شود، سفره خانوار است؛ سفره‌ای که حالا حتی در ساده‌ترین شکل خود، به چالشی جدی برای معیشت تبدیل شده است. افطار ۸۰۰ هزار تومانی، تنها یک عدد نیست؛ نشانه‌ای است از شکاف عمیق میان درآمد و هزینه زندگی. شکافی که اگر برای آن چاره‌ای اندیشیده نشود، هر سال سفره‌های رمضان را کوچک‌تر می‌کند و مفهوم سادگی و برکت را بیش از پیش از واقعیت زندگی روزمره دور خواهد کرد.

عبدالسلام جمالی

اظهارنظر اخیر مسعود پزشکیان رئیس‌جمهور درباره گردش مالی فروش فیلترشکن در ایران، بار دیگر موضوع فیلترینگ و پیامدهای اقتصادی آن را به صدر بحث‌های عمومی بازگرداند. ایشان اعلام کرده‌اند که «با فیلترینگ فضای مجازی سالانه ۳۰ هزار میلیارد تومان به جیب عده‌ای می‌رود». عددی که اگر دقیق باشد، نشان‌دهنده شکل‌گیری یک بازار غیرشفاف و رانتی در سایه سیاست‌های محدودکننده است. اما این سخن، خود پرسش‌های جدی‌تری را پیش می‌کشد. اگر واقعاً سالانه ده‌ها هزار میلیارد تومان از جیب مردم به سمت فروشندگان فیلترشکن سرازیر می‌شود، پرسش اساسی این است: آیا مافیای فیلترشکن این همه در کشور قدرت دارند که کسی یارای مقابله با آن‌ها را ندارد؟ چرا این چرخه متوقف نمی‌شود؟ آیا قدرت این شبکه‌های پنهان از رئیس‌جمهور بیشتر است یا اراده‌ای برای اصلاح این وضعیت وجود ندارد؟ سال‌هاست که سیاست فیلترینگ نه‌تنها به هدف اعلامی خود نرسیده، بلکه به‌گسترش استفاده از ابزارهای دور زدن محدودیت‌ها انجامیده است. میلیون‌ها کاربر ایرانی

ناچارند برای دسترسی به پلتفرم‌های جهانی هزینه بپردازند. نتیجه چه بوده است؟ شکل‌گیری بازاری زیرزمینی، بدون نظارت، بدون پرداخت مالیات شفاف و بدون پاسخ‌گویی. این وضعیت دو پیامدهم‌زمان داشته است: نخست، فشار مضاعف اقتصادی بر مردم و دوم، ایجاد یک منبع درآمد هنگفت برای گروه‌هایی که در تاریکی فعالیت می‌کنند. در این میان یک نکته اساسی وجود دارد: رئیس قوه مجریه یا باید اراده و توان جمع‌کردن این بساط را داشته باشد یا صریح بگوید ابزار و اختیارش را ندارد. اگر از رانت می‌گویید اما اقدام نمی‌کنید، این سخن بیش از آنکه افشاگری باشد، اعلام ناتوانی است. جناب رئیس‌جمهور، آیا شما به مردم قول رفع فیلتر را ندادید؟ آیا وعده بازنگری در سیاست‌های محدودکننده فضای مجازی بخشی از مطالبات انتخاباتی نبود؟ اکنون که خود از «گردش مالی ۳۰ هزار میلیارد تومانی» سخن می‌گویید، انتظار جامعه این است که میان وعده و عمل فاصله‌ای نباشد. تداوم فیلترینگ، در عمل، به معنای تداوم همین بازار پرسود است؛ بازاری که هرچه محدودیت بیشتر شود، رونق بیشتری می‌گیرد. جامعه اکنون منتظر اقدام است، نه صرفاً اعتراف به یک واقعیت تلخ.

گردش مالی نجومی فیلترشکن‌ها

اعتراف یا اعلام ناتوانی؟

میزخبر

افزایش ۲۵ درصدی قیمت بلیت قطار در برخی شرکت‌ها

دبیر انجمن صنفی شرکت‌های حمل‌ونقل ریلی مسافری و خدمات وابسته گفت: قیمت بلیت قطار در برخی از شرکت‌های ریلی ۲۵ درصد افزایش یافته است اما این افزایش قیمت شامل حال همه شرکت‌های ریلی نمی‌شود.

♦ آیت الله جنتی وارد ۱۰۰ سالگی شد

به گزارش امید ساحل، آیت الله احمد جنتی، دبیر شورای نگهبان، وارد صدمین سال زندگی اش شد. احمد جنتی در روز ۳ اسفند ۱۳۰۵ خورشیدی، در روستای "لادان"، واقع در سه کیلومتری غرب اصفهان متولد شد. او تنها فرزند خانواده بود؛ پدرش ملاهاشم، روحانی بود و مادرش جلسات مذهبی برپا می‌کرد. خانواده او وضع مالی خوبی نداشتند. او ابتدا به مکتب‌خانه رفت و سپس راهی حوزه علمیه اصفهان شد و ۱۳۲۴ در آنجا درس خواند و سپس راهی قم شد و تا درجه اجتهاد به تحصیلات حوزوی ادامه داد.

♦ نجات جان سه بیمار توسط بالگرد اورژانس هوایی بندرعباس

سرپرست اورژانس پیش بیمارستانی هرمگان: بالگرد اورژانس بندرعباس در سه مأموریت طی هفته آخر بهمن ماه جاری امدادرسانی کرد. بالگرد اورژانس هوایی هرمگان با ایفای نقشی محوری در نجات جان انسان‌ها، همچون پل ارتباطی بین بیمارستان و مراکز درمانی، به‌ویژه در شرایط بحرانی و دورافتاده، به عنوان یک عنصر حیاتی در نظام سلامت استان شناخته می‌شود.

♦ لژیونر بندرعباسی با تیم تهران سکوی سوم فوتبال نابینایان کشور

رضا حاجی پور، بازیکن فوتبال بندرعباسی، در مسابقات قهرمانی کشوری فوتبال پنج نفره ویژه نابینایان و کم بینایان، در ترکیب تیم استان تهران موفق به کسب مقام سوم شد.

♦ احضار جایگاه داران سوخت جاسک

دادستان شهرستان جاسک، در پی گلایه‌ها و اعتراضات برخی از مردم نسبت به نحوه توزیع سوخت در برخی جایگاه‌ها، دستور احضار تمامی جایگاه‌داران مورد اعتراض در روزهای اخیر را به دفتر دادستانی صادر کرد. بر اساس این اقدام، موضوع به‌صورت جدی در دستور کار قرار گرفته و ضمن اخذ توضیحات از متصدیان مربوطه، بر رعایت دقیق ضوابط قانونی و حقوق شهروندان تأکید شده است و برای موارد تخلفاتی نیز پرونده قضایی تشکیل خواهد شد و دستور پیگیری به ضابطین قضایی صادر شد.

دارو از دسترس خارج می‌شود؟ روایت یک ناترازی خطرناک دارو هست، اما نه برای همه

میترا حبیب‌زاده

مهم‌ترین اثر ناترازی دارو بر دوش بیماران است. بیماران خاص از جمله مبتلایان به ام‌اس، تالاسمی یا سرطان بیش از دیگران از کمبودها آسیب می‌بینند و فشار اقتصادی ناشی از کاهش حمایت بیمه‌ای نیز دسترسی به دارو را دشوارتر کرده است. کمبود دارو در ایران دیگر یک مسئله مقطعی یا محدود به چند قلم خاص نیست؛ نشانه‌های آن از بیماران خاص تا داروهای عمومی گسترش یافته و حالا به یک بحران ساختاری تبدیل شده است. روایت‌ها از بازار دارو نشان می‌دهد مسأله تنها کمبود نیست، بلکه «ناترازی دارو» به‌عنوان یک پدیده اقتصادی در حال شکل‌گیری است، ناترازی‌ای که ریشه در سیاست ارزی، قیمت‌گذاری دستوری و بحران نقدینگی دارد.

دارو هست، اما نه همیشه و نه برای همه

گزارش‌های میدانی از وضعیت دارو، تصویری دوگانه ارائه می‌دهند: دارو در برخی موارد موجود است، اما دسترسی به آن دشوار یا ناپایدار شده است. بهمن‌صبور، قائم‌مقام رئیس سازمان نظام پزشکی تهران، در گفت‌وگو رسانه‌ها تأکید می‌کند که مشکل اصلی در برخی اقلام، «کمبود مطلق» نیست بلکه ناپایداری عرضه است. او می‌گوید کمبود انسولین به معنای نبود این دارو نیست و بیشتر به کمبود برخی برندها مربوط می‌شود، در حالی که جایگزین‌هایی در بازار وجود دارد. با این حال قائم‌مقام رئیس سازمان نظام پزشکی تهران تأیید می‌کند که کمبود در داروهای بیماران خاص و سرطانی واقعیت دارد. این روایت نشان می‌دهد بحران دارو دیگر یک‌دست نیست و بازار به سمت «کمبود انتخاب» حرکت کرده است، یعنی دارو وجود دارد، اما گزینه‌های مطلوب بیماران کاهش یافته‌اند.

تحریم مالی، گلوگاه پنهان دارو

صبر یکی از مهم‌ترین عوامل بحران را انتقال پول معرفی می‌کند. به گفته او، مشکل اصلی نه واردات دارو بلکه دشواری انتقال ارز در شرایط تحریم است، موضوعی که تأمین دارو را پرهزینه و ناپایدار کرده است. این نکته اهمیت زیادی دارد، زیرا نشان می‌دهد حتی در صورت وجود منابع ارزی، محدودیت‌های بانکی می‌تواند زنجیره تأمین دارو را مختل کند. در واقع، دارو بیش از آنکه قربانی کمبود تولید باشد، قربانی محدودیت‌های مالی و لجستیکی است. وقتی سیاست‌ها به کمبود تبدیل می‌شوند، ایمان خسروی، کارشناس اقتصاد سلامت، ریشه اصلی بحران دارو را «دوگانگی سیاست ارزی و قیمت‌گذاری» می‌داند. به گفته او، سال‌هاست قیمت دارو به‌صورت دستوری پایین نگه داشته شده، در حالی که هزینه تولید و واردات با تورم و جهش ارز افزایش یافته است. نتیجه این شکاف یا بدهی دولت به شرکت‌های دارویی است یا کاهش تولید و کمبود در بازار. به بیان ساده، سیاست‌های حمایتی که قرار بود قیمت دارو را کنترل کند، حالا به یکی از عوامل کمبود تبدیل شده است.

ناترازی دارو به چه معناست؟

برای فهم دقیق بحران، باید مفهوم «ناترازی دارو» را جدی گرفت. ناترازی زمانی رخ می‌دهد که هزینه واقعی تولید و واردات دارو با منابع تخصیص‌یافته (ارز، بیمه، قیمت فروش) همخوانی نداشته باشد. در این شرایط، پیامدهایی همچون کاهش انگیزه تولیدکننده برای ادامه تولید، افزایش بدهی دولت و بیمه‌ها به شرکت‌های دارویی، کاهش کیفیت یا حذف برخی اقلام از سبد تولید و کمبود مقطعی یا دائمی دارو همزمان شکل می‌گیرد. وابستگی صنعت دارو به مواد اولیه وارداتی، نوسانات نرخ ارز و تأخیر در پرداخت مطالبات شرکت‌ها مجموعه‌ای از فشارهای انباشته ایجاد کرده که اکنون به شکل افزایش قیمت یا کمبود ظاهر شده است.

از کمبود موردی تا بحران ساختاری

آنچه وضعیت فعلی را نگران‌کننده می‌کند، گذار از کمبودهای مقطعی به یک بحران ساختاری است. اگر در گذشته کمبودها بیشتر ناشی از تحریم یا اختلال واردات بود، اکنون عوامل داخلی نیز به بحران دامن زده‌اند، عواملی نظیر سیاست‌های چندگانه ارزی، قیمت‌گذاری دستوری، بدهی انباشته بیمه‌ها و ضعف سرمایه‌گذاری در تولید دارو. این عوامل باعث شده‌اند بازار دارو شبیه به سایر بخش‌های اقتصاد ایران با پدیده ناترازی مواجه شود؛ مشابه آنچه در حوزه انرژی یا بانک‌ها دیده می‌شود.

بیماران، قربانیان نهایی ناترازی

مهم‌ترین اثر ناترازی دارو بر دوش بیماران است. بیماران خاص از جمله مبتلایان به ام‌اس، تالاسمی یا سرطان بیش از دیگران از کمبودها آسیب می‌بینند و فشار اقتصادی ناشی از کاهش حمایت بیمه‌ای نیز دسترسی به دارو را دشوارتر کرده است. این یعنی بحران دارو فقط یک مسأله اقتصادی نیست، بلکه یک بحران اجتماعی و حتی اخلاقی است که مستقیماً با سلامت عمومی گره خورده است.

آینده دارو، بین اصلاح سیاست و تعمیق بحران

اگر روند فعلی ادامه پیدا کند، ناترازی دارو می‌تواند به مرحله خطرناک‌تری برسد، مرحله‌ای که حتی داروهای پایه نیز با نوسان عرضه مواجه شوند. کارشناسان معتقدند خروج از این وضعیت نیازمند اصلاح همزمان چند متغیر است: واقعی‌سازی قیمت‌ها، اصلاح نظام ارزی، تسویه بدهی دولت به صنعت دارو و کاهش مداخلات دستوری. در غیر این صورت، بحران دارو به جای یک شوک کوتاه‌مدت، به یک وضعیت پایدار تبدیل خواهد شد؛ وضعیتی که در آن دارو هست، اما همیشه در دسترس نیست.

بوستان کورینتو با حضور سفیر نیکاراگوئه در بندرعباس به بهره‌برداری رسید

نوبانی: بوستان کورینتو، نماد توسعه شهری و تعاملات بین‌المللی بندرعباس است

وی با تأکید بر ضرورت ادامه مسیر توسعه شهری افزود: تلاش‌ها باید با تأکیدات استاندار هرمزگان ادامه یابد تا همه محلات شهر از خدمات و زیرساخت‌های شهری جدید بهره‌مند شوند. اجرای چنین طرح‌هایی کیفیت زندگی مردم را بالا می‌برد و فضایی امن برای تفریح، ورزش و فعالیت‌های خانوادگی فراهم می‌کند.

مهدی نوبانی، شهردار بندرعباس، در این مراسم با قدردانی از حمایت‌های استاندار هرمزگان گفت: بوستان کورینتو در زمینی به مساحت حدود ۸ هزار و ۹۰۰ مترمربع و با اعتباری بیش از ۳۰ میلیارد تومان احداث شده است. تمامی مراحل طراحی، اجرا و نظارت این پروژه با مدیریت مستقیم شهرداری بندرعباس انجام شده است.

وی با تشریح امکانات این بوستان افزود: این مجموعه دارای فواره موزیکال، آبشار، محوطه بازی کودکان، دیوارکوب نوری، بازی‌های تعاملی نوری و سه سطح پلکانی است که فضایی جذاب، ایمن و پویا برای خانواده‌ها و تمام گروه‌های سنی فراهم کرده است. نوبانی در پایان تأکید کرد: هدف ما ارتقای کیفیت زندگی شهروندان بندرعباس است و اجرای این‌گونه پروژه‌ها نشان می‌دهد که مدیریت شهری با جدیت این مسیر را دنبال می‌کند.

نوبانی در پایان سخنان خود در این آیین خاطر نشان کرد: با افتتاح بوستان کورینتو، شهروندان و خانواده‌های بندرعباسی اکنون به مجموعه‌ای نو، مجهز و چندمنظوره دسترسی دارند که می‌تواند به یکی از فضاهای شاخص تفریحی و اجتماعی در شمال شرقی تبدیل شهر شود.

بوستان کورینتو شامگاه جمعه ۲۴ بهمن‌ماه با حضور سفیر کشور نیکاراگوئه و مسئولان استانی و شهری در بندرعباس افتتاح شد. این بوستان که به مناسبت خواهرخواندگی بندرعباس با یکی از شهرهای نیکاراگوئه نامگذاری شده، با سرمایه‌گذاری بیش از ۳۰ میلیارد تومان در زمینی به مساحت حدود ۸ هزار و ۹۰۰ مترمربع احداث و به شهروندان تقدیم شد.

آیین افتتاح بوستان کورینتو شامگاه جمعه ۲۴ بهمن‌ماه با حضور رامون آلبرتو مونکادا کولیندرس سفیر کشور نیکاراگوئه در ایران، نفیسی معاون سیاسی و امنیتی استانداری هرمزگان، مهدی نوبانی شهردار بندرعباس، حجت‌الاسلام عبدالرضا حیدری رئیس شورای اسلامی شهر بندرعباس، اعضای شورای شهر، پویان فرماندار شهرستان بندرعباس، دهقانی مدیر منطقه یک شهری و جمعی از مسئولان و خبرنگاران شهروندان برگزار شد. در ابتدای مراسم، از رامون آلبرتو مونکادا کولیندرس سفیر کشور نیکاراگوئه به گرمی استقبال شد. حضور سفیر این کشور در آیین افتتاح بوستانی که نام یکی از شهرهای نیکاراگوئه را به یاد می‌کشد، نمادی از پیوند دوستی و خواهرخواندگی میان دو شهر و دو ملت ارزیابی شد. شهردار بندرعباس، با تشکر از مدیر منطقه یک و شورای شهر و دست‌اندرکاران پروژه گفت: نام این بوستان به مناسبت خواهرخواندگی بندرعباس با یکی از شهرهای نیکاراگوئه انتخاب شده و این نامگذاری خود نشانه‌ای از نگاه بین‌المللی مدیریت شهری بندرعباس است.

آگهی اعلام حد بستر و حریم رودخانه های مرکز جمعیتی شهرستان بستک

بدین وسیله به اطلاع کلیه مالکین اراضی و باغات و ابنیه های واقع در مجاورت بستر و حریم رودخانه های مراکز جمعیتی شهرستان بستک میرساند: مطالعات حد بستر و حریم رودخانه های مراکز جمعیتی شهرستان بستک در اجرای مفاد ماده ۳ آیین نامه اجرایی نحوه تعیین حد بستر و حریم رودخانه ها مصوب سال ۱۳۷۹ هیات وزیران تعیین و مشخص شده است. بایسته است ظرف مدت یک ماه از تاریخ انتشار این آگهی با مراجعه به سایت شرکت آب منطقه ای استان هرمزگان؛ ضمن آگاهی از میزان بستر و حریم تعیین شده در صورت اعتراض به آن؛ مراتب را به امور آب شهرستان مربوطه ارسال نمایند تا در کمیسیون مربوطه (کمیسیون ماده سه آیین نامه اجرایی نحوه تعیین حد بستر و حریم رودخانه ها مصوب سال ۱۳۷۹ هیات وزیران) مطرح و مورد بررسی قرار گیرد. بدیهی است در صورتی که در زمان مقرر درخواست و مدرکی در قالب اعتراض به امور آب شهرستان مربوطه ارائه نگردد؛ بستر و حریم تعیین شده قطعی تلقی شده و با متخلفین برابر مقررات قانونی برخورد خواهد شد.

شناسه آگهی: ۲۱۳۳۴۸۰

آگهی شرکت‌های
تعاونی سراسر
هرمزگان
در امید ساحل